

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 58. Quid dicendum sit, si Matrimonio superveniat cognatio spiritualis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

§. 11. Qui post ratum, sed ante consumma- 382.
tum Matrimonium contrahit affinitatem cum
uxore sua, non tenetur Religionem ingredi, sed
potest reddere debitum & consummare Matrimo-
nium, uti in simili dictum est de illo, qui
voverat castitatem: & docet specialiter de ince-
stuofo *Sanch. l. 9. d. 29.*

§. 12. Si fiat coitus sodomiticus, quamvis 383.
sit vel adulterium vel incestus quoad malitiam
& repugnantiam cum natura rationali, tamen
non ideo incurruntur hæ pœnæ civiles aut cano-
nicæ, neque etiam impedimentum affinita-
tis, quia leges vel Canones loquuntur de adul-
terio & incestu in vase naturali, nec in pœnis va-
let extensio à minori ad majus, *Fill. tr. 30. n. 106.*
Amob. & alii.

§. 13. Qui cum muliere affine uxori suæ; 384.
tam qui cum sua consanguinea habet copulam,
non ideo privatur jure petendi debitum, quia
Canones tantum loquuntur de eo, qui habuit
copulam cum consanguineis uxoris suæ. Putant
etiam aliqui cum *Herinx*, si conjux consentiat in
copulam incestuosam sui conjugis, privari jure
petendi debitum, sed non invenio id ullâ lego
de statutum.

Q. 38. Quid dicendum sit, si Matrimonio superve- 385.
rit cognatio spiritualis. *R. §. 1.* Si pater in neces-
sitate baptizet suam vel suæ conjugis filium,
contrahit quidem cognationem spiritualem
cum matre, attamen non privatur jure petendi
debitum, quia æquum non est, ut qui obligationi suæ,
satisfacit, ideo pœnam subeat, *Can. Ad limina 30. q.*
Sanch. l. 9. d. 26. n. 2. Avers. q. 16. f. 2. Gob. tr.
no. n. 605. qui dicit id probabile esse, quamvis
cetera necessitatem fecisset, uti notavi l. 6. p. 1. n.

Q 5

358.

F. I.
201
G. mor.
I. audii
a Croix
VIII

358. idemque defendunt *Durand. Cajet. Suar. Cbr. Hurtad. Perez d. 29. f. 6. Dicast. d. 9. dub. 8. n. 90. Spor. n. 90. & 276.*

386. §. 2. Pater absente omni alio assistens velut patrinus suo vel sua conjugis filio probabiliter etiam non privatur jure petendi debitum, quia quamvis in eo casu patrinus non requiratur ad valorem, attamen requiritur ex praecepto, & ut habeatur tota significatio Sacramenti, ergo haec etiam necessitas excusat, *S. Th. aliique plurimi apud Sanch. n. 3. & Mendo diff. 5. q. 2. n. 119. contra Ledesm. Henriq. & alios.*

387. §. 3. Si quis extra necessitatem stante Matrimonio contraxerit cognationem spirituales cum sua conjugis, *Glossa, Durand. Praepos. Cbr. Dica. p. 11. tr. 5. ref. 39. Averf. supra & alii dicunt non privari jure petendi, multo minus reddendi debitum, quod Sanch. & Bonac. q. 4. pu. 5. n. 4. dicunt esse valde probabile, quia poena non petendi debitum non videtur esse in Jure statuta, nisi ratione cognationis spiritualis ante Matrimonium contractae, cum Jura loquentia de cognatione illa contracta post Matrimonium nihil dicant de poena illa, sed expressè velint non separari toro, odiosa autem non sunt extendenda. E contra dicendum videtur cum communi, *Sanch. n. 7. Mendo n. 165.* teneri quidem reddere debitum, quia innocens non debet jure suo privari, attamen petere non posse, uti, secundum dicta antè, non potest petere, si stante Matrimonio voveat castitatem, aut contrahat affinitatem per copulam illicitam cum consanguineo conjugis. Et quamvis quoad cognationem spirituales id clarè non evincatur ex Jure, sufficit tamen communis consensus Theologorum*

Juristarum, qui in hoc *Glossam* deserunt. Neque
hic extenduntur odiosa, sed explicantur leges in
casibus omnino æqualibus, & per æquivalen-
tiam ipsam.

§. 4. Si conjux ignoranter contraxerit hanc 388.
cognitionem, non impeditur usus conjugii, ne-
quidem quoad petitionem debiti, can. *De his*,
10. q. 1. Cap. *Si vir*, De cogn. spirit. *Sanch. d. 32.*
Valerque non tantum in ignorantia facti, si non
sciverit esse filium suæ conjugis, sed etiam in
ignorantia Juris, si nesciverit legem id prohi-
bentem. Si tamen scivit legem prohibentem,
quamvis non sciverit oriri illud impedimen-
tum, non excusatur, sed impeditur à peten-
do, *Avers.*

§. 5. Aliqui putârunt, si tam maritus, quam 389.
uxor ejusmodi cognitionem contraxerit, delicta
quali compensari, & neutrum privari jure pe-
tendi debitum. Sed oppositum tenendum est,
quia ita postulat reverentia Sacramenti; quod,
vel in quo ministravit. v. *Avers.* supra.

§. 6. Quamvis secundum dicta impediatur 390.
petitio debiti per supervenientem cognatio-
nem spirituales, attamen non impeditur per
supervenientem cognitionem legalem, uti di-
citur n. 601. Quis autem dispensare possit ad
petendum debitum, si Matrimonio superveniat
cognatio spiritualis, votum castitatis
dicetur suis locis.

Q. 59. Quid præterea addendum sit circa petiti- 391.
onem & redditionem debiti. Bz. §. 1. Excusatur con-
jugis à peccato gravi, quando negat alteri petenti
debitum benevolè & amicè, non autem tan-
quam debitum, quia tum non censetur petere
cum animo obligandi, *Perez d. 50. n. 3.* E contra
peccat

F. I.
201
mor.
laudii
Croix
VIII